

Sarmatov je s trudem vzdignil roko in jo s težka pobožal po glavi.

Pašenka je zgrabila in poljubila tudi roko.

Ranocelnik je med tem odšel v sosednjo sobo.

Uprav ko je bil odšel, zarožljaj je v jednom iz oken, med kojima je stala Sarmatova postelja, droben kamenček, no, ta zvok je bil tako glasen v tej tišini, da je Paša instinktivno vstala in stopila k oknu.

Na dvorišči jo je sè znamenji klicala neka ženska.

Vabila jo je doli, kazaje na odprta vrata in pritiskala roko na srce.

Oblečena je bila v grozno umazane cape. Lasje na glavi so bili razkuštrani, preko celega lica se je vlekla ogromna praskotina, ali ta obraz se je zdel Paši znan. Ona je šepnila Sarmatovu, da se precej vrne in urno izginila iz sobe ...

(Pride še.)

Biser in morje.

Divote mi je duša moja mrla,
Ko prvič nosil v čolnu tvoj me val,
Ko prvič Adrija sem tebe zrla,
Otrok severa, vaje trdnih tal.

Še bolj pa nego ti očaral me je
Neptunov raj, najdražji biser tvoj!
S spominom ná-te spojen bajno greje,
Kot angelj čist, povsod njegov me soj...

Márica II.

Kako je to?

Spisal Sl. Krmavner.

Dragi prijatelj!
restavili so me v G ... Slučaj je nanese, da sem se s svojo
ženo in z otroci naselil prav v tistem stanovanju, v katerem
si Ti kakor gimnazijec in vseučiliščnik stanoval toliko časa.
Pri vas je bilo tedaj pet otrok in tudi jaz imam pet otrok, stanova-